

นโยบายและแนวปฏิบัติ การป้องกันการฟอกเงิน

สารบัญ

1. ความสำคัญ	3
2. วัตถุประสงค์	3
3. หน้าที่และความรับผิดชอบ	3
4. แนวปฏิบัติ	4
5. การฝึกอบรม	6
6. นโยบายที่เกี่ยวข้อง	6
7. กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง	6
8. การทบทวนนโยบาย	6
ภาคผนวก 1 : คำนิยาม	7
ภาคผนวก 2 : ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	8

นโยบายและแนวปฏิบัติการป้องกันการฟอกเงิน

1. ความสำคัญของนโยบาย

เครือเจริญโภคภัณฑ์มุ่งมั่นที่จะป้องกันการตกเป็นเครื่องมือของกระบวนการฟอกเงินซึ่งจะส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและก่อให้เกิดการดำเนินธุรกิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งสร้างความเสียหายและกระทบต่อชื่อเสียงของเครือเจริญโภคภัณฑ์อย่างร้ายแรง

2. จุดประสงค์ของนโยบาย

- 2.1 เพื่อให้บุคลากร ลูกค้าและผู้เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันในการปฏิบัติตามนโยบายนี้
- 2.2 เพื่อให้การปฏิบัติงานและการทำธุรกรรมเป็นไปตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- 2.3 เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการฟอกเงินที่ดำเนินการผ่านช่องทางการดำเนินธุรกิจของเครือเจริญโภคภัณฑ์

3. หน้าที่และความรับผิดชอบ

3.1 คณะกรรมการ

- 3.1.1 กำหนดให้มีนโยบายและแนวปฏิบัติการป้องกันการฟอกเงิน
- 3.1.2 กำกับดูแลให้มีการนำนโยบายและแนวปฏิบัติไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

3.2 ผู้บริหาร

- 3.2.1 จัดให้มีระเบียบปฏิบัติด้านการป้องกันการฟอกเงินให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละบริษัท โดยให้สอดคล้องกับนโยบายและแนวปฏิบัติ ข้อกำหนด และกฎหมายของประเทศที่บริษัทดำเนินธุรกิจ
- 3.2.2 จัดให้มีโครงสร้างผู้รับผิดชอบ เช่น หน่วยงานหรือบุคคลผู้รับผิดชอบ เพื่อให้ดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายและแนวปฏิบัติ
- 3.2.3 กำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติ และระเบียบปฏิบัติ ตลอดจนหาแนวทางพัฒนาปรับปรุงเพื่อให้การนำไปปฏิบัติมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้ง

มั่นใจว่ามีการรายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบายและแนวปฏิบัติและระเบียบปฏิบัติ

3.3 หน่วยงาน/บุคคลผู้รับผิดชอบ

- 3.3.1 ประเมินความเสี่ยงของลูกค้า จัดให้ลูกค้าแสดงตนและตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าก่อนการทำธุรกรรม
- 3.3.2 จัดเก็บรักษาเอกสารการแสดงตนของลูกค้าและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม
- 3.3.3 รายงานการดำเนินงานตามนโยบายและแนวปฏิบัติและระเบียบปฏิบัติต่อคณะกรรมการหรือผู้บริหาร

3.4 ฝ่ายตรวจสอบภายในของแต่ละบริษัท

สอบทานตามระดับความเสี่ยงของลูกค้า

4. แนวปฏิบัติ

4.1 การบริหารความเสี่ยงของลูกค้า

- 4.1.1 ประเมินความเสี่ยงและจัดระดับความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละรายเพื่อนำมาจัดเก็บข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนให้เหมาะสม ตัวอย่างเช่น ลูกค้าที่เกี่ยวข้องทางการเมือง politically exposed persons (PEPs) เป็นลูกค้าที่อยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง เป็นต้น
- 4.1.2 จัดให้มีขั้นตอนการรู้จักตัวตนของลูกค้า (Know Your Customer: KYC) และขั้นตอนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Customer Due Diligence: CDD) ตามระดับความเสี่ยง
 - 1) กรณีลูกค้ามีระดับความเสี่ยงต่ำ : สามารถพิจารณาระบุตัวตนของลูกค้าจากข้อมูลการแสดงตนโดยไม่จำเป็นต้องขอข้อมูลอื่นๆ อีก
 - 2) กรณีลูกค้ามีระดับความเสี่ยงสูง : ควรพิจารณาขั้นตอนในการระบุตัวตนเพิ่มเติม โดยขอข้อมูลหรือตรวจสอบข้อมูลอื่นๆ เช่น ข้อมูลการชำระค่าสาธารณูปโภค เป็นต้น รวมทั้งพิจารณากำหนดความเข้มข้นในการตรวจสอบการทำธุรกรรม
- 4.1.3 บริหารจัดการความเสี่ยงของลูกค้าอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ขั้นตอนอนุมัติการทำธุรกรรมไปจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์

4.1.4 บริษัทย่อยกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของบริษัท (risk appetite) เพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงของลูกค้าได้อย่างเหมาะสม

4.2 การรู้จักตัวตนของลูกค้า (Know Your Customer: KYC)

4.2.1 พนักงานต้องจัดให้ลูกค้าทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลแสดงข้อมูลและหลักฐานประกอบก่อนทำธุรกรรมทุกครั้งตามเกณฑ์ของสำนักงาน ป.ป.ง. หรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายการป้องกันการฟอกเงินของแต่ละประเทศ

4.2.2 พนักงานต้องจัดให้ลูกค้าทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลระบุชื่อผู้รับประโยชน์ในทอดสุดท้ายและผู้มีอำนาจควบคุมการทำธุรกรรมในทอดสุดท้าย

4.3 การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Customer Due Diligence: CDD)

4.3.1 ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ากับแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ เช่น หน่วยงานภาครัฐ องค์กรอื่นที่เชื่อถือได้ เป็นต้น

4.3.2 ตรวจสอบข้อมูลแหล่งที่มาของทรัพย์สินและเงินทุนของลูกค้าให้ชัดเจนก่อนเปิดบัญชีหรือเริ่มทำธุรกรรมให้เป็นแนวทางเดียวกันกับมาตรฐานสากล เช่น แหล่งที่มาของเงินที่อาจมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ PEPs เป็นต้น

4.3.3 ในกรณีที่จำเป็นต้องทำธุรกรรมกับลูกค้าที่อยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง พนักงานและผู้บริหารต้องรายงานให้ประธานคณะผู้บริหารรับทราบเพื่ออนุมัติการทำธุรกรรมและรายงานต่อคณะกรรมการบริหาร/คณะกรรมการบริษัทเพื่อทราบ

4.3.4 ตรวจสอบและทบทวนข้อมูลเดิมของลูกค้าตามรอบระยะเวลาอย่างน้อยทุกปีหรือในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของธุรกรรม มีข้อสงสัยว่าจะเป็นการฟอกเงิน มีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้าหรือระบุตัวผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

4.4 การเก็บรักษาเอกสาร

4.4.1 เก็บเอกสารการแสดงตนเป็นเวลา 5 ปีนับแต่วันที่มีการเปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

4.4.2 เก็บเอกสารการทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริงเป็นเวลา 5 ปีนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริง

4.4.3 เก็บเอกสารการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้า เช่น ข้อมูลแหล่งรายได้ อื่นๆของลูกค้า ข้อมูลคู่สมรส ข้อมูลรูปแบบการดำเนินธุรกิจของลูกค้า เป็นต้น เป็นเวลา 10 ปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า ทั้งนี้ การเก็บรักษาเอกสารให้เป็นไปตามกฎหมายการป้องกันการฟอกเงินของแต่ละประเทศ

4.5 การรายงาน

4.5.1 สำหรับบริษัทในประเทศไทย

บริษัทที่ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก 1) จะต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ปปง.

4.5.2 สำหรับบริษัทในต่างประเทศ

การรายงานการทำธุรกรรมให้เป็นไปตามกฎหมายการป้องกันการฟอกเงินของแต่ละประเทศ

5. การฝึกอบรม

เครือเจริญโภคภัณฑ์จัดให้มีการฝึกอบรมให้แก่กรรมการ ผู้บริหาร และพนักงานโดยกำหนดให้เรื่องการป้องกันการฟอกเงินเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งของหลักสูตรจรรยาบรรณธุรกิจ

6. นโยบายที่เกี่ยวข้อง

6.1 นโยบายและแนวปฏิบัติการแจ้งเบาะแส

6.2 นโยบายและแนวปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตและคอร์รัปชัน

7. กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

7.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

7.2 กฎหมายการป้องกันการฟอกเงินของแต่ละประเทศที่เครือเจริญโภคภัณฑ์ประกอบธุรกิจ

8. การทบทวนนโยบาย

ด้านธรรมาภิบาล สำนักบริหารความยั่งยืน ธรรมาภิบาลและสื่อสารองค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากบริษัทในเครือเจริญโภคภัณฑ์ จะร่วมกันทบทวนนโยบายฉบับนี้อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ภาคผนวก 1 : คำนิยาม

1. การฟอกเงิน

การฟอกเงิน หมายถึง การนำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดหรือได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายมาเปลี่ยนสภาพให้เป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาอย่างถูกต้อง

2. รุขกรรม

รุขกรรม หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำนิติกรรม สัญญาหรือการดำเนินการใด ๆ กับผู้อื่นทางการเงิน ทางธุรกิจ หรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

3. รุขกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

รุขกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หมายถึง รุขกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงความผิดฐานฟอกเงิน หรือรุขกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามกฎหมาย

ภาคผนวก 2 : ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน

1. นิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ตามกฎกระทรวง (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ได้แก่
 - (1) นิติบุคคลเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์
 - (2) นิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
 - (3) บรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน
 - (4) บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์
 - (5) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
 - (6) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า
2. บริษัทที่ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ได้แก่
 - (1) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน
 - (2) ผู้ประกอบอาชีพคำอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอยหรือทองคำ
 - (3) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าซื้อรถยนต์
 - (4) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์
 - (5) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า
 - (6) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับหรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน
 - (7) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

- (8) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มิใช่สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน
- (9) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์
- (10) ผู้ประกอบอาชีพที่ดำเนินธุรกิจทางการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินที่มิใช่เป็นสถาบันการเงิน